

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Кзз 736/2026
18.06.2026. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Светланае Томић Јокић, председника већа, Бојане Пауновић, Александра Степановића, Јасмине Васовић и Слободана Велисављевића, чланова већа, са саветником Врховног суда Немањом Симићевићем, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног Саше Глигорића, због продуженог кривичног дела тешка крађа из члана 204. став 1. тачка 1) у вези члана 33. и 61. Кривичног законика и др., одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног Саше Глигорића, адвоката Ане Понтрели, поднетом против правоснажних пресуда Трећег Основног суда у Београду К.бр.935/20-Кв.бр.2601/24 од 30.01.2026.године и Апелационог суда у Београду Кж1 268/26 од 16.04.2026.године, у седници већа одржаној дана 18.06.2026. године, донео је:

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољен, захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног Саше Глигорића, адвоката Ане Понтрели, поднет против правоснажних пресуда Трећег Основног суда у Београду К.бр.935/20-Кв.бр.2601/24 од 30.01.2026.године и Апелационог суда у Београду Кж1 268/26 од 16.04. 2026.године.

Образложење

Пресудом Трећег Основног суда у Београду К.бр.935/20-Кв.бр.2601/24 од 30.01.2026.године усвојен је захтев осуђеног Глигорић Саше од 16.12.2024. године, да му се у поступку за изрицање јединствене казне преиначе раније пресуде у погледу одлука о казни, па су преиначене само у погледу одлуке о казни правноснажне пресуде и то пресуда Првог основног суда у Београду Спк бр.28/20 од 31.01.2020.године (правноснажна 31.01.2020. године) којом је окривљени Глигорић Саша оглашен кривим због извршења кривичног дела тешка крађа у покушају из члана 204 став 1 тачка 1 у вези члана 30 и 33 КЗ, па је осуђен на казну затвора у трајању од четири године и једног месеца, у коју казну му је урачунато време проведено на задржавању од 19.10.2017. године до 20.10.2017. године, пресуда Другог основног суда у Београду Спк бр.154/20 од 26.08.2020. године (правноснажна 26.08.2020. године) којом је окривљени Глигорић Саша оглашен кривим због извршења кривичног дела тешка крађа из члана 204 став 1 тачка 1 у вези са чланом 33 КЗ, кривичног дела ометање службеног лица у вршењу службене дужности из члана 23 став 1 ЗЈРМ и због кривичног дела уништење и оштећење туђе ствари из члана 212 став 1 КЗ, па је осуђен на јединствену казну затвора у трајању од једне године и шест месеци, пресуда Трећег основног суда у Београду К бр.935/20 од 07.12.2020. године (правноснажна 16.03.2021.

године) којом је окривљени Глигорић Саша оглашен кривим због извршења продуженог кривичног дела тешка крађа из члана 204 став 1 тачка 1 у вези члана 61 и 33 КЗ, па је осуђен на казну затвора у трајању од пет година, у коју казну му је урачунато време проведено у притвору почев од 12.08.2020. године па до упућивања осуђеног у завод за извршење кривичних санкција, али најдуже док не истекне време трајања казне изречене у првостепеној пресуди и пресуда Основног суда у Руми Спк бр.3/24 од 06.02.2024. године (правноснажна 06.02.2024. године) којом је окривљени Глигорић Саша оглашен кривим због извршења кривичног дела тешка крађа из члана 204 став 1 тачка 1 у вези члана 33 КЗ, па је осуђен на казну затвора у трајању од једне године, па је суд осуђеног Сашу Глигорића, узимајући му као утврђене казне затвора по наведеним пресудама осудио на јединствену казну затвора у трајању од једанаест година и четири месеца у коју казну му је урачунато време проведено на задржавању од 19.10.2017. године до 20.10.2017. године и време проведено на издржавању казне од 07.06.2021. године до 06.07.2025. године по пресуди Првог основног суда у Београду Спк бр.28/20, време проведено у притвору почев од 12.08.2020. године, па до упућивања осуђеног у завод за извршење кривичних санкција, али најдуже док не истекне време трајања казне изречене у првостепеној пресуди Трећег основног суда у Београду К бр.935/20, као и време проведено на издржавању казне од 06.07.2025. године па надаље, по пресуди Другог основног суда у Београду Спк бр.154/20. У преосталом делу наведене пресуде су остале неизмењене.

Пресудом Апелационог суда у Београду Кж1 268/26 од 16.04.2026.године одбијена је као неоснована жалба браниоца осуђеног Саше Глигорића, адвоката Ане Понтрели, изјављена против пресуде Трећег Основног суда у Београду К.бр.935/20-Кв.бр.2601/24 од 30.01.2026.године, па је наведена пресуда потврђена.

Против наведених правноснажних пресуда захтев за заштиту законитости је поднела бранилац окривљеног Саше Глигорића, адвокат Ана Понтрели, због повреде закона из члана 439. тачка 1) ЗКП у вези члана 63. КЗ, са предлогом да Врховни суд усвоји поднети захтев, преиначи побијане пресуде или исте укине и списе предмета врати на поновно одлучивање.

Врховни суд је у седници већа, испитујући захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног у смислу одредби члана 487. Законика о кривичном поступку, оценио да је захтев недозвољен, из следећих разлога:

Одредбом члана 484. ЗКП прописано је да се у захтеву за заштиту законитости мора навести разлог за његово подношење (члан 485. став 1. ЗКП). Када се захтев подноси због повреде закона (члан 485. став 2. у вези става 1. тачка 1) ЗКП) окривљени преко свог браниоца, а и сам бранилац који у корист окривљеног предузима све радње које може предузети окривљени (члан 71. тачка 5. ЗКП), такав захтев може поднети ако је правоснажном одлуком или у поступку који је претходио њеном доношењу, повређена одредба кривичног поступка и то прописане чланом 485.став 4. ЗКП или ако је на чињенично стање утврђено у правоснажној одлуци погрешно примењен закон. Право окривљеног и његовог браниоца на подношење захтева за заштиту законитости због повреде ЗКП је ограничено таксативним набрајањем повреда закона које су учињене у првостепеном поступку и у поступку пред апелационим односно другостепеним судом (члан 485. став 4. ЗКП) те се захтев може поднети због повреда одредаба члана 74, члана 438. став 1. тачка 1) и 4) и тачка 7) до 10) и став 2. тачка 1), члана 439. тачка 1) до 3) и члана 441. став 3. и 4. ЗКП.

Бранилац окривљеног Саше Глигорића, адвокат Ана Понтрели у захтеву за заштиту законитости истиче повреду закона из члана 439. тачка 1) ЗКП, која представља законом дозвољен разлог за подношење захтева за заштиту законитости.

Међутим, бранилац у захтеву за заштиту законитости не образлаже због чега сматра да дело за које је окривљени оглашен кривим није кривично дело, већ истиче да је суд приликом изрицања јединствене казне затвора само навео да је имао у виду утврђене казне и све олакшавајуће и отежавајуће околности и да сматра да ће се изреченом казном постићи сврха кажњавања, али без навођења које конкретне околности су узете у обзир приликом одређивања јединствене казне, као што су ранији живот осуђеног, личне прилике, околности извршења кривичног дела и слично, чиме је повређена одредба члана 54. КЗ, која прописује општа правила о одмеравању казне. Бранилац још истиче да нижестепени судови нису навели разлоге који објашњавају на који је начин чињеница да су за казне из три пресуде били испуњени сви законски услови за примену института продуженог кривичног дела из члана 61. КЗ, а за која је суђено у једном поступку, утицала на избор јединствене казне затвора. По оцени браниоца, у конкретном случају је повређена и одредба члана 63. КЗ, јер из изреке пресуде не произилази недвосмислено које време лишења слободe се урачунава у јединствену казну затвора, која казна је већ издржана, нити је могуће утврдити да ли су поједини периоди лишења слободe већ обухваћени ранијим правноснажним одлукама, као и да су опречни извештаји одељења за извршење кривичних санкција, па се из побијаних пресуда не може јасно утврдити коју казну затвора је окривљени већ издржао. На крају, бранилац сматра да извештај матичне евиденције КПЗ Пожаревац не може бити веродостојан, јер исти само спроводи одлуке суда, а не одлучује по редоследу по коме ће лице издржавати казне затвора на које је осуђен. На овај начин, бранилац окривљеног суштински указује на повреду закона из члана 441. став 1. ЗКП.

У осталом делу захтева бранилац окривљеног истиче да првостепена пресуда не садржи разлоге о одлучним чињеница од значаја за одмеравање казне, односно да пресуда не садржи разлоге зашто је суд изабрао казну која је значајно била ближе збиру утврђених казни, а није изабрао другу законски могућу варијанту, која би била ближа најтежој утврђеној казни, нити пресуда садржи разлоге како је суд применио принцип из члана 60. КЗ, као и да не садржи разлоге који објашњавају однос између најтеже казне плус повећање, нити разлоге због чега је повећање баш толико. Такође, бранилац је истакао да је изрека пресуде нејасна и противречна у делу који се односи на урачунавање времена лишења слободe у јединствену казну затвора. На овај начин бранилац окривљеног суштински указује на повреду закона из члана 438. став 2. тачка 2) ЗКП.

Како повреде одредби чланова 438. став 2. тачка 2) и 441. став 1. ЗКП не представљају законске разлоге због којих је у смислу одредбе члана 485. став 4. ЗКП дозвољено подношење захтева за заштиту законитости, то је Врховни суд захтев браниоца окривљеног окривљеног Саше Глигорића, адвоката Ане Понтрели, оценио недозвољеним.

Из напред изнетих разлога Врховни суд је, на основу одредаба члана 487. став 1. тачка 2) у вези члана 485. став 4. ЗКП одлучио као у изреци решења.

Записничар-саветник
Немања Симићевић, с.р.

Председник већа-судија
Светлана Томић Јокић, с.р.

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић